

באמצע יש קצת מים עם הרבה כלור -

שלה נגמר. אחריכך היא הולכת ואחר כך היא באה עוד פעם. אם מסתכלים היטב רואים שבבריכה של אכדיה יש גם בריכה. אף אחד לא ניגש אליה כי קשה למצוא אותה, חוץ מזה יש בה מעט מאוד מקום, וגם תפוס על ידי טונות של כלור. אפשר היה לשים בה קצת דגי זהב, ואז היא הייתה מקשטת את הגוויות שבתוכן היא מוסתרת, אבל איש לא חשב על זה.

★ ★ ★
גדייהים של אכדיה הם מהמורה ה' אחרונה של שנת 1960. יש שם ביקינים

חבר שלה ונוסעת לבלות באכדיה. כדי לבלות באכדיה צריך כמה דברים: צריך קודם כל תסרוקת מספיק גבוהה, כך שאפשר יהיה לראות שהיא של מישה או של פט או של ויואלט. צריך מגבת מלפטה, המגבת האידיאלית לשפת הים ולאמבטיה, צריך סנדלי עקב בהזמנה מיוחדת, ושמן שיוף, שמן היופי והנעורים.

★ ★ ★
שהבחורה הישראלית מגיעה לאכדיה היא פורשת את עצמה על גופות ה' מתרחצים, או בנייהם, איפה שיש מקום. היא מניחה את האוטו-חבר שלה בצד, רצוי מכונית פתוחה, והולכת לשנות מיץ, או ארטיק, או להגיד שלום לחברה ה' נמצאת בדיוק בצד השני של הברכה. היא עוברת באווה בין הגופות, ולא מגידה עפעף כשמישהו מסתכל בה במבט מזויע, או שורק לה, או אומר לה: היי בובה, או: איזה בגדיים יפה, או: דוקא גוף לא רע, או: מה את עושה הערב. היא שותה בשלוה אולימפית את ה'

שוק החתיכות

מופעל ביום הזהיר, ובעיקר בשבת בבוקר. הצידוד ההכי רחי: בגדיים ביקיני, כובעיים מקושט, נעלי עקב, מגבת צבעונית ותסרוקת מנופחת.

סניד „רוול”
 בתו של אחד ממנהלי רחל, ליאורה, מבלה בסניף הקיצי של בית-הקפה.

בדידות מזהירה
 מסביב לקהל ולדשא יש פרחים צבעוניים וסלעים לבנים. מתחת לסלע יושבת לפלא דיילת אל-על.

בריכה

גברים גברים
 כמה חדש? איפה יש השנה לחוץ-לארץ? אלה הן השיחות בבריכה. בתמונה

דברים בעלמה
 אחוז גבוה של נשות החברה הן דוגמניות, בעיקר דוגי מניות הצמרת. בתמונה: עלמה בן-פורת, הנחשבת לדוגי מנית-העונה. היא מגיעה לבריכה בכל יום שבת במכונית-הספורט הפתוחה של בעלה.

מיץ, שלה, או את הארטיק שלה, או את החברה שלה, כאילו כל ההערצה ש' מסכיבה אינה נוגעת לה. אבל אם היא עוברת שם ואף אחד לא אומר לה משהו, היא עושה עוד סיבוב, ועוד סיבוב, ועוד סיבוב, עד שמישהו מרחם עליה ואומר לה איזה היי בובה קטן. אז היא חוזרת בשמחה אל האוטו-חבר שלה, ומספרת לו שזה נורא איזה תשומת-לב מושך הבגדי ים החדש שלה.

אחר כך באה איזה חברה מהקצה השני של הבריכה ושואלת את הבחורה הישר-אליה איפה היא עשתה את השערות שלה, כי היא, החברה, מחפשת תסרוקת חדשה, פשוט נמאס לה מהתסרוקת הישנה. היא גם משתמשת במגבת המלפטה כי זה הכי טוב, והערב יש מסיבה אצל שלומיק, ואולי היא יכולה לקבל קצת ולחוטה כי

לפני שגילו את הדמוקרטיה היה קל מאוד להבחין בין אשה ממעמד האצולה לאשה מהמעמד הנחות. כי לאצילה היה תמיד עור צח ולבן, ולבת ההמון היה עור חום, שנוף מהשמם ומהעבודה בשדות. עכשיו קצת יותר קשה להבחין ביניהן, כי לבנות ההמון יש עור צח ולבן, מי העבודה במשרד ובבית-החרושת, ולבנות האצולה יש עור חום, מהשמם של אכדיה. אכדיה זוהי בריכת המפגש של כל ה' אצולה הישראלית. באצולה הישראלית משת' תפים כל אלה שיודעים, וכל אלה ש' רוצים לדעת, מתי ואצל מי תיערך המסיבה, למה כבר לא רואים את רבקה-ילה עם חיים, ומתי גילה ויעקוב יתגרשו.

כל בחורה ישראלית שהיא קצת דוגמנית או קצת יפה, או קצת רוצה להיות דוגמי גית יפה, לוקחת ביום השבת את האוטו-

המיבחן
 נשות הבריכה מניחות את הצידוד שלהן בסדר קבוע. על צידוד זה הן פורשות את גופן.